

cordibus contemplantes, æterna exultatione gaudebunt, diuinæ charitatis & mutua dilectionis possessione deo suo in æternum & inuicē sibi adhærebūt, receptis cū incorruptione atq; immortalitate corporibus municipatum patriæ cœlestis accipiet, atq; eius in æternum ciues effecti præmia promissa reportabunt. Ibi eius exuberabit tanta læticia, tanta cœlesti gratia gaudiorum, ut & remuneratori suo pro tantis muneribus gratias agant, & nullum fastidium ex ipsa affluentia bonorum perceptione sustineant. Ibi ita patebunt singulorum singulis mentes, sicut corporalibus oculis subiacent facies corporales, quia humanorum peccatorum tanta erit ibi & tā perfecta mundicia, ut habeant unde mundati deo gratias agant, non unde offensi antiquis sordibus peccatorum erubescant, quia nec ibi ulla peccata, nec peccatores erunt, & ibi qui fuerant iam peccare non poterunt. Nec latebit iam perfecte beatos aliquid secretorum, qui, q̄ est præstantius longe, ipsum uisuri sunt mundis cordibus deum: Quādoquidem humana creatura ita perfecta erit ut in melius aut in deterius ultra mutari non possit. Cuius humanæ substantiæ ad conditoris sui similitudinem sublimitate omnia bona quæ naturaliter accepta corruperant peccādo, mutabūtur in melius, & intellectus sine errore, memoria sine obliuione, cogitatio sine peruagatione, charitas sine simulatione, sensus sine offensatione, incolumitas sine debilitatione, salus sine dolore, uita sine morte, facilitas sine impedimēto, saturitas sine fastidio, & tota sanitas sine morbo. Quoniam quicquid hic humanis corporibus, aut ferarū morsus, aut improuisi casus abstulerint, aut malarum ualitudinum genera diuersa decerperint, aut humana crudelitas amputauerit, aut ignis, aut quælibet alia res aliquid debilitatis intulerit, aut etiam senectus ipsa satis onerosa negauerit, hæc atq; his similia corporum damna una ibi resurrectio reparabit, atq; ea corpora membris omnibus instauratis, incorruptibilis sanitas obtinebit. Propterea quicumq; erunt ibi, etiam sibi differentibus meritis ab inuicem distabunt.

Finis huius libri.

AD LECTOREM.

OPVS plenum pijs affectibus, subinde tamen iterans eadem. Agnoscas hominem uersatum in Augustini uoluminibus, nonnunquam uerba quædam ac sententias ueluti tessellas intertextit ex libris cōfessionum, alijsq; scriptis illius decerptas. Vehementer inculcat illud nihil, quod Augustinus docet sine uerbo dei factum esse. In summa, copiam probes citius quàm ordinem.

SOLILOQVIORVM ANI-

MAE AD DEVM LIBER.

De ineffabili dulcedine dei. Cap. I

COGNOSCAM te domine cognitor meus, cognoscam te uirtus animæ meæ. Ostende te mihi consolator meus, uideam te lumen oculorum meorum. Veni gaudium spiritus mei, uideam te læticia cordis mei. Diligam te uita animæ meæ. Appare mihi delectatio mea magna, solatium meum dulce, domine deus meus, uita mea, & gloria tota animæ meæ. Inueniam te desiderium cordis mei. teneam te amor animæ meæ. Amplectar te spōse cœlestis. Exultatio mea summa intus & extra, possideam te beatitudo sempiterna. possideam te in medio cordis mei, uita beata, dulcedo summa animæ meæ. Diligam te domine fortitudo mea, dominus firmamentum meum & refugium meum, & liberator meus. Amem te deus meus, adiutor meus, turris fortitudinis mihi, & spes mea dulcis in omni tribulatione mea. Amplectar te bonum, sine quo nihil bonū, fruar te optimum, sine quo nihil est optimum. Aperi penetralia auriū mearum uerbo, quod est penetrabilius omni gladio ancipiti, ut audiā uocem tuā. Intona domine desuper uoce grādi & forti. Tonet mare & plenitudo eius, commoueatur terra & omnia quæ in eis sunt. Illustra oculos meos lux incōprehensibilis.